

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 69/11
Люксембург, 12 юли 2011 г.

Решение по дело C-324/09
L'Oréal и др./eBay

Съдът уточнява условията, при които дружествата, оператори на електронни пазари в интернет, носят отговорност за извършени от потребителите нарушения на правата върху марките

Националните юрисдикции трябва да могат да задължат тези дружества да вземат мерки, не само за преустановяване на нарушенията на правата върху интелектуалната собственост, но също и за предотвратяване на нови нарушения от този вид

eBay е оператор на световния пазар за електронна търговия в интернет, където физически лица и предприятия могат да купуват и продават широка гама от стоки и услуги.

L'Oréal притежава много разнообразни марки, които се ползват с добра репутация. Дистрибуцията на неговите продукти (преди всичко козметични продукти и парфюми) се осъществява чрез затворена дистрибуторска мрежа, в която на одобрените дистрибутори е забранено да доставят продукти на други дистрибутори.

L'Oréal обвинява eBay в съучастие в нарушения на правата върху марки от лицата, ползващи неговия сайт за електронна търговия. Освен това като купува от доставчици на платената услуга по включване в каталог в интернет (като системата AdWords на Google) ключови думи, съответстващи на имената на марките на L'Oréal, eBay насочва своите потребители към предлагани за продажба на неговия електронен пазар стоки, които нарушават правата върху марките. Нещо повече, L'Oréal смята, че усилията, които eBay полага, за предотвратяване на продажбата на стоки, нарушаващи правата върху марки, не са подходящи. L'Oréal установява различни форми на нарушения, включващи продажбата и предлагането за продажба на потребители в Съюза на продукти с марката на L'Oréal, предназначени от дружеството за продажба в трети държави (паралелен внос).

High Court (Обединено кралство), пред който се гледа делото, поставя на Съда на ЕС няколко въпроса относно задълженията, които могат да бъдат наложени на дружество, оператор на електронен пазар в интернет, за да предотврати нарушаването на правата върху марки от неговите потребители.

В самото начало Съдът подчертава, че притежателят на марка може да се позове на изключителното си право по отношение на физическо лице, което продава в интернет маркови продукти, само когато тези продажби са в контекста на „търговската дейност“. Това е така, когато продажбите поради обема и честотата си излизат извън сферата на частна дейност.

Съдът се произнася първо по търговските операции насочени към Съюза чрез електронни пазари като eBay. Съдът приема, че нормите на Съюза относно марките се прилагат по отношение на предложенията за продажба и на рекламите за тези продукти, насочени към потребители в Съюза.

Задължение на националните юрисдикции е да преценят във всеки отделен случай дали съществуват относими данни, въз основа на които да се направи изводът, че оферта за продажба или реклама, публикувана на електронен пазар, е насочена към потребители в

Съюза. Националните юрисдикции биха могли например да вземат предвид географските зони, към които продавачът е готов да изпрати стоката.

След това Съдът приема, че самият оператор на електронен пазар в интернет не използва марките по смисъла на законодателството на Съюза, ако предоставя услуга, състояща се само в осигуряване на възможност на неговите клиенти да покажат на неговия сайт в рамките на търговските си дейности знаци, съответстващи на марки.

Освен това Съдът уточнява някои въпроси относно отговорността на оператора на електронен пазар. Съдът отбелязва, че тази преценка трябва да се направи от националните юрисдикции, но смята, че операторът има активна роля, която му дава възможност да се запознае или да контролира данните относно тези предложения, когато оказва съдействие, изразяващо се в оптимизиране на представянето на предложенията за продажба в интернет или в рекламиране на тези предложения.

Когато операторът има такава „активна роля“ той не може да се ползва от освобождаването от отговорност, предвидено в правото на Съюза при определени условия за доставчици на услуги в интернет като операторите на електронни пазари.

Освен това, дори в случаите, когато този оператор не е имал такава активна роля, той не може да се ползва от предвиденото освобождаване от отговорност, ако е бил запознат с факти, въз основа на които полагащият дължимата грижа икономически оператор би трябвало да установи незаконността на предложенията за продажба в интернет, и в случай на такова запознаване не е действал експедитивно за отстраняването или блокирането на достъпа до информацията.

Накрая Съдът се произнася по въпроса за съдебните заповеди, които могат да бъдат издадени срещу оператора на електронен пазар в интернет, когато той не реши по собствена инициатива да направи необходимото, за да се преустанови нарушението на правата върху интелектуалната собственост и за да се избегне извършването на същите нарушения.

Операторът на електронен пазар може например да бъде задължен да вземе мерки, които дават възможност да се улесни идентифицирането на неговите клиенти продавачи. Във връзка с това, въпреки че не може да има съмнение относно необходимостта да се зачита защитата на личните данни, това не премахва необходимостта, когато извършителят на нарушението осъществява търговска дейност, а не действа като частно лице, той да може да бъде точно идентифициран.

Поради това Съдът счита, че правото на Съюза изисква държавите членки да гарантират, че компетентните в областта на защитата на правата върху интелектуалната собственост национални юрисдикции могат да задължат със заповед оператора на електронен пазар да вземе мерки, които допринасят не само за преустановяването на нарушения на тези права от потребителите, но също и за предотвратяване на нови нарушения от този вид. Тези заповеди трябва да бъдат ефективни, пропорционални, възпиращи и не трябва да създават пречки пред законната търговия.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

Пълният текст на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106